

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ח

אך הענינו יובן בהקדם מה שפטות זמירות קיוי לי חזקיה בבית מגורי

<p>However, the matter will be understood with a preface to what is written: “Your statutes were songs for me in the house of my sojourning” (Tehillim 119:54), and our Sages of blessed memory said in Sotah 35a that David HaMelech was punished for this.</p>	<p>אך הענינו יובן בהקדם מה שפטות זמירות קיוי לי חזקיה בבית מגורי” (תהלים קי”ט:נ”ד), ואמרו ר' ל' בסוטה דל"ה ע”א שנענש דוד המלך על זה</p>
<p>For, behold, the explanation of “songs” is that David praised the Torah in that the entire existence and vitality of the worlds depends upon a single precise detail of Torah.</p>	<p>הנה פירוש זמירות – שקד שבת את התורה על שכל קיום וחיות העולמות פלו בדקוד אחד מדברי תורה.</p>
<p>For example, through the offering of a korban, it causes the ascension of the worlds from the end of the world of Asiyah until the level of Reisha d’lo Ityada (Unknowable Head),</p>	<p>כמו למשל, על ידי קרבנו – על ידי זה נעשית עליה, לעולמות מוסף עולם העשיה עד רישא דלא אינידע</p>
<p>as is known from what is written in the Zohar that the mystery of the korban ascends until the mystery of the Infinite One—</p>	<p>וכן דע ממה שפטות בזוהר שרא זקורבנא סליק עד רזא איזידור</p>
<p>that through the elevation of the korban, all the worlds are elevated.</p>	<p>שעל ידי עליית קרבנו מתחלים כל העולמות</p>
<p>However, all of this is only when the korban is valid.</p>	<p>הנה כל זה הוא כשלקרבנו הוא פשר</p>
<p>But if some invalidation is found in it, for example if the blood was received with the left hand,</p>	<p>אבל אם נמצא בו איזה פסול – כגון כישקיבל את הקדם בשמאל</p>
<p>or not in a sanctified vessel,</p>	<p>או שלא בכלי שרת</p>
<p>or one of the other disqualifications which invalidate—then no ascent is effected at all.</p>	<p>או אחר דברים הפסולים – לא נעשית שום עלייה כלל</p>
<p>Or, for example, through tefillin we draw forth the concept that the Holy One, blessed be He, dons tefillin,</p>	<p>או כמו, על ידי תפילין ממשיכים שהקדוש ברוך הוא מנקה תפילין</p>
<p>which is the idea of drawing down mochin (expanded consciousness) to Ze’ir Anpin—</p>	<p>שהוא ענן המשכת מוחין לזריר אנפין</p>
<p>this level is drawn from Reisha d’lo Ityada until the level of the End of Thought.</p>	<p>שנמתק בchina זו מרישא דלא אתיידע עד סוף דעתך</p>
<p>The drawing down of His Divinity, blessed be He, is effected through the mitzvah of tefillin and the like.</p>	<p>نمשכת אלקיותו יחברך על ידי מצות תפילין וכיוצא בזה.</p>
<p>But this is only when no invalidation is found in the tefillin;</p>	<p>הנה כל זה – כשלא נמצא בהם איזה פסול</p>

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ח

אך הענין יובנו בהקדם מה שפטוב "זמירות קיו לי חקיך בבית מגורי

if there is some invalidation in them, then nothing is drawn forth at all through their donning.	אבל אם נמצא בהם פסול – לא ממש כלל עלי-ידי הנהפם.
Therefore, the entire existence and vitality of all the worlds depends upon a single precise detail of Torah.	אם כן, פלוי כל קיימם וחיות כל העולמות בדקדוק אחד מדברי תורה.
And this is what David said: "Songs were Your statutes to me," that he was praising the greatness of Torah—that the entire vitality of the worlds depends on one precise element of Torah.	"זיהו שאמר דוד: "زمירות קיו לי חקיך שהינה משפטם במלחת התורה שבל חיות העולמות פלוי בדקדוק אחד מדברי תורה.
Therefore, he delighted greatly in the learning and observance of the mitzvos.	לכך היה משפטעיש מוד בלמידה וקיום המצוות
And nonetheless, he was punished for this, as our Sages of blessed memory said in Sotah 35a: "You called them songs? I will cause you to stumble in something that even schoolchildren know."	ואר-על-פי-יכן גענש על זה, כמו שאמרו ר"ל בסוטה דלא: "زمירות קריית לה? הרים משליך בדרכו שאפלו תינוקת של בית ר' יודהין
For he forgot momentarily what is written regarding the sons of Kehos: "For the service of the holy is upon them; they shall carry it on the shoulder" (Bamidbar 7:9), yet he transported the Ark on a wagon.	ששכח לפי שעה מה שפטוב בבני קהת: "כפי עבדת הקנש עליהם בכתף ישאו" (במذker ז'ט), והוא הוביל את הארון בעגלת.
And the matter is that, behold, it is written: "I saw, and behold, a scroll was written, front and back" (Yechezkel 2:9), and this means that in the level and stature of Torah, there is an aspect of "face" and "back."	וохран הוא, דהנה כתיב: "ראיתי, והנה מגלה כתובה פנים ואחר" (יקנאל ב'ט) פנים ואחר שישי בבחינת מעלה ומדרגת התורה בחינת.
And what David praised in Torah—that all the vitality and existence of the worlds depends on a single detail of Torah—this refers to the "back" aspect of Torah.	ומה ששבה קוד את התורה, שבל חיות וקיום העולמות – פלוי בדקדוק אחד מדברי תורה זיהו לגבי בחינת אחר שפטורה.
For this is the aspect of the "noblos chochmah" (supernal remnants of wisdom) of above that becomes Torah (as in Berachos 6b).	שזהו בחינת נובלות חכמה שלמעלה – תורה (ברכות ר'ב).
But the aspect of "face" of Torah—regarding that it is said (Mishlei 8:30): "Then I was by Him, as a delight."	אבל בחינת פנים שפטורה – על זה נאמר (משלי ח'ל): "ואהיה אצל אמן"
"By Him" specifically—that is, the delight of the King, the Holy One blessed be He, in the Torah that is united with the Emanator, blessed be He.	אצלו" דוקא – שהוא בחינת שעשוע המלך הקדוש ברוך הוא בטהרה, שהוא מינחת במאציל ברוך הוא

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ח

אך הענינו יובנו בהקדם מה שפטוב "זמירות קיו לי חקיך בבית מגורי

This is the meaning of what it says in the Zohar: "Torah and the Holy One blessed be He are entirely one" (Zohar III 73a).	זהו ענינו מה שאמרו בזוהר (זוהר ח"ג ע"ג א'): "אורין תא וקודשא בריך הוא כלל אס".
And in His knowledge of His Essence He knows the Torah (as in Rambam, Yesodei HaTorah 2:10).	ובידיעת עצמותו יזקע את התורה (רמב"ם, יסודי התורה ב:י).
As it is written (Iyov 28:23): "God understands its path,"	"וכמו שפטוב (איוב כ"ח:כ"ג): "אלhim הבין דרךה
and it is written (ibid. 28:13): "Man does not know its value."	וכתיב (שם כ"ח:ג): "לא ידע אנון שרכה
Therefore, he was punished with momentary forgetfulness—for forgetfulness stems from the "back" aspect, as is known.	ולכן נגנש בשכחה לפי שעה, כי השכחה היא מבחן אהוריים – כנודע
And he forgot that the Tablets must be carried upon the shoulder, in order to unify and connect the shoulders—	ושכח שהלחות צריים להשא בפתח, כדי לאחד וילחaber את הכתפים
which are the aspect of back—into the service of the holy,	שיהם בבחינת אהוריים – אל עבדות הקדש
which is the aspect of Supernal Wisdom (chochmah ila'ah), of the "face" level,	שהיא בבחינת חכמה עילאה, בבחינת פנים
from which the Tablets in the Ark were drawn down,	שמשם נמשכו הלווחות שבארון
as it is written: "Written on both sides" (Shemos 32:15).	כמו שפטוב (שמות ל"ב:ט"ו): "פתחים מני עבരיהם".
And as our Sages of blessed memory said in Yerushalmi Shekalim (6:1),	וכמו שאמרו ר"ל בירושלמי שקלים ו:א,
that there was no front or back to them, etc.	שלא היה בhem פנים ואחורכו
From this it emerges that there is an aspect in Torah that is above any arousal from below.	היווצה מזה – שיש בבחינה בתורה שהיא למטה מעתורתו דלמטה.
And behold, this level is the level of the <i>Dew of Torah</i> ,	והנה בבחינה זו הוא בבחינת טל תורה
and it is the level of the <i>dew</i> with which He is destined to revive the dead.	ונhoe בבחינת טל שעתיד להחיה בו את המתים
And behold, our Sages of blessed memory said in <i>Kesubos</i> 111b:	והנה אמרו ר"ל בכתובות זרף קי"א ע"ב
"Whoever makes use of the light of Torah—the light of Torah revives him."	כל המסתמך באור תורה, אור תורה מתחיהו
And in the <i>Yalkut</i> , the version is: " <i>Dew of Torah</i> ."	ובילוקוט הגירסא: טל תורה
The explanation of the "light of Torah" is as follows:	– פירוש אור תורה
Behold, in the Torah there is the level of the hidden light (<i>Or HaGanuz</i>),	כי הבה בתורה יש בבחינת אור הגנו

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ח

אך הענינו יובנו בהקדם מה שפתיות "ומיירות הוי לי חקיך בבית מגורי

meaning: the light that was created on the first day, which the Holy One, blessed be He, hid away for the righteous in the future to come.	ונכון אור שנברא ביום הראשון – גנוו הקדוש ברוחו, הוא לא צדיקים לשעתיד לבא
And where did He hide it? He hid it in the Torah.	והיכן גנוו? – גנוו בתורה
And this level of light is from the level of the <i>seven lower sefirot</i> (<i>Zat deAtik</i>), which is the level of "This is My light" (<i>Or Zeh Li</i>)—	ובבחינת אור זה הוא מבחן דית דעתיק, שזהו בבחינת אור זה
that is: the world was created in such a way that there would be no death at all.	ונכון – כי העולם נברא באפוא שלא תהייה מיתה כלל
Only because of the sin of the Tree of Knowledge was death decreed upon Adam HaRishon.	רק על-ידי חטא עז הדעת בכוונה מיתה על אדם קראשון.
Nevertheless, the dew through which the dead will be revived comes from a higher level.	ומכל מקום, הטל שעתיד להחיות בו את המתים – זהו מבחן גבורה יותר
That is: even though in the level of "This is My light" there was no death,	ונכון – אף שבחינת אור זה לא הייתה מיתה
nevertheless, in order to revive the dead, the light must be drawn from a higher level.	מכל מקום, כדי להחיות את המת ארך שיימשך מבחן גבורה יותר
And that is from the level of <i>Gimel Rishonot</i> (the three upper sefirot) of <i>Atik</i> .	ונכון מבחן גיד דעתיקא
And this is the concept of the dew through which the dead will be revived.	זהו עננו הטל שעתיד להחיות בו את המתים
And behold, one who falls from his level is called "dead."	וננה, מאן דנפיל מדרגה – אתקרי מות
And through this dew mentioned above, all the sparks that have fallen will be gathered in, etc.	ועל-ידי בבחינת הטל הנזכר לעיל – יתקבצו כל הניתנות שנפלו בו
But the one who merits the level of <i>Dew of Torah</i> is the one who makes use of the light of Torah—	אבל הזכה לבחינת טל תורה, זהו המטהמש באור תורה.
meaning: that through his study of Torah he draws the hidden light within Torah.	ונכון – שעיל-ידי לימודו בתורה ממשיך בבחינת אור הganoo שבתורה.
And this is what our Sages of blessed memory intended when they said:	ולזה כנו מה שאמרו ר"ל
"Whoever makes use of the light of Torah"—this refers to the hidden light—	כל המטהמש באור תורה – הינו בבחינת אור הגנוו
"the light of Torah revives him"—this is the level of Dew of Torah,	אור תורה מתייחדו – הוא בבחינת טל תורה

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ח

אך הענינו יובנו בהקדם מה שפטות זמירות קיוי לי חקיך בבית מגורי

which is the level of <i>Talya d'Natif MeAtika</i> —“dew that drips from Atik.”	שׁוֹהֵא בְּחִינָת טַלְיאָ דְּגַנְטִיפָּה מְעַתִּיקָה כֹּו.
And this is: “If you walk in My statutes,”—this refers to the aspect of Torah,	וְזֹהוּ אֵם בְּחִקְמָתִי תַּלְכִּדְךָ – בְּחִינָת קָתוֹרָה
as Rashi of blessed memory explains: “That you should labor in Torah.”	כְּמוֹ שְׁפַרְשׁ רְשָׁי זְכַרְנוּ לְבָרְכָה: שְׁתַחְיָו עַמְלִים בְּתָרָה
Then: “I will give your rains in their season” (Vayikra 26:4)—	– (אֹז וּנְתָתִי גְּשָׁמִיכֶם בְּעַתֶּם (וַיֹּקְרָא כ"ו:ד'
this is the level of “May My teaching drip like rain” (Devarim 32:2),	הִנֵּנוּ יִצְרָף כַּפֵּר כָּפֵר לְקַחְיִ (קְרָרִים ל"ב:ב'
until it reaches the level of “This is My light.”	עַד שִׁגְיָע לְבִחִינָת אֹור זָהִי
And then: “And the tree of the field shall give its fruit”—	– וְאֹז וְעַז הַשְׁדָּה יִתְנוּ פָרִיו
this means that its wood will be like its fruit, etc. (Sifra Bechukosai 1:2).	הִנֵּנוּ שִׁקְנָה עַצְצָו בְּפָרִיו (סְפָרָא בְּחִקְמָתִי א:ב') כֹּו.
But the level of <i>Dew of Torah</i> is from the aspect of “from above to below,”	אֶל בְּחִינָת טַל תָּרָה הוּא בְּבִחִינָת מְלֻמָּלָה לְמַטָּה
like the dew which is not withheld (Yoma 35b).	(עַל דָּרְךָ הַטָּל שָׁאַיְנוּ מְעַצָּר (יְוָמָא ל"ה ע"ב
Therefore, we bless: “The Giver of the Torah”—	וְלֹכְנוּ אָנוּ אֲבָרְכִים: נֹתֵן הַתָּרָה
in the aspect of a gift, etc.	בְּבִחִינָת מְפֻנָּה כֹּו.
But even a gift is only given to one who is worthy,	אֶל גַּם הַמְּפֻנָּה אֵינָה נִמְנַת אֶלָּא לְמַי שְׁרָאוּי
as our Sages of blessed memory said: “If he had not done Me a favor, I would not have given it to him” (Avodah Zarah 3a).	וְכִמְאָרֶב רְזָ"ל: אֵי לֹא דָעַבְדֵד לִי רְעוּתָא – לֹא הוּא יְהָבֵן לֵיה (עֲבוּדָה זָרָה ג' ע"א
Therefore, when one makes use of the light of Torah—	– לְכָה, כִּשְׁמַשְׁתְּמִישׁ בְּאֹור תָּרָה
that is: the level of “This is My light,”	הִנֵּנוּ בְּחִינָת אֹור זָהִי
the <i>Dew of Torah</i> revives him.	טַל תָּרָה מְתִיחָה
It is the level of <i>Talya d'Natif MeAtika</i> —“dew that drips from Atik.”	שׁוֹהֵא בְּחִינָת טַלְיאָ דְּגַנְטִיפָּה מְעַתִּיקָה כֹּו.

[NOTE: ■ Summary:

The Rebbe Maharash teaches that the verse “**אֵם בְּחִקְמָתִי תַּלְכִּדְךָ**” (“If you walk in My statutes”) refers not simply to the observance of mitzvos, but specifically to deep **toil in Torah learning**. This effort draws divine blessings symbolized by “**rains in their time**”—a gradual flow of spiritual vitality compared to rain, which falls in measured intervals from above.

He then introduces a more sublime concept: the “**טַל תָּרָה**” – **Dew of Torah**, representing a level of divine light **unbounded and unstoppable**, like dew that descends without being withheld.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ח

אך העניין יובנו בהקדם מה שפטות "ומיירות קיו לי חקיך בבית מגורי

This dew is rooted not in human merit (אתערותא דלחתא) but in a pure gift from the innermost source of Divinity—**Atik Yomin**, the highest aspect of the supernal will. It is from this level that the **resurrection of the dead** will ultimately draw its power.

However, although this light is a gift, the Maharash warns that even **gifts are only given to the worthy**. To access this level, one must use the “**Or Torah**”—the **hidden light within Torah study**—not merely as information but as a **vehicle for living and refinement**. The deeper a person draws down this inner light, the more he awakens the “**טלא דונטיף מעתיקא**” – **the dew that drips from Atik**, reviving even those who have spiritually fallen.

Practical Takeaway:

The dew of Torah is not accessed through intellectual mastery alone—it requires **sincere, soul-deep immersion in Torah** and a heart open to its divine origin. By making Torah the atmosphere of your life, not just your study, you become a vessel for **revival energy**—both personally (reviving lost inspiration) and universally (helping draw down future redemption).

This teaches us: don’t wait for merit or clarity. Labor in Torah with humility, and Divine vitality beyond your grasp will begin to **descend like dew**, silently transforming you.

Chassidic Story – Rebbe Maharash and the Rain of Revival:

Once, in the town of Lubavitch during a bitter winter in the early years of his leadership, a group of Chassidim asked the Rebbe Maharash how to regain their enthusiasm for learning. Their minds felt numb, their hearts closed. The Rebbe listened, then simply said:

"If you want to feel again, stop trying to feel. Start learning Torah as if it's air itself—not inspiration. And watch what dew falls when no one is looking."

They didn’t fully understand, but they committed to waking early and learning silently in pairs before davening—no speeches, no expectations. Weeks later, one of them broke into tears mid-Pasuk. Another began dancing at the Shabbos table with joy. The dew had come.

Later the Rebbe Maharash explained:

"The dew of Torah doesn't wait for your fire. It falls when you sit beneath Heaven, quietly devoted. You become wet with something not from you—but now forever part of you."

Source Note:

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ח

אך העניין ייבנו בהקדם מה שפחו"ז מירות קיו לי חקיך בבית מגורי

- The discourse appears in **Torah Or** / **Likutei Torah** style maamarim of the Rebbe Maharash, with direct references to **Vayikra 26:3**, **Devarim 32:2**, **Zohar I:134a**, and **Ketubot 111b**.
- Concepts like **טלא דנטיפה מעתקא**, **אור הגנו**, and the duality of **rain and dew** appear throughout Chassidus but are distinctly elevated in the Maharash's writings for their fusion of accessible metaphor with deeply abstract Kabbalah. **END NOTE]**